

[Per Federspiel.]

ning under den ene eller den anden form til Fællesskabet, hvad der jo også er i de seks landes interesse. Jeg tror, det er spøgelse, man prøver at drage frem på denne måde.

Vi har her i landet ført en konsekvent markedspolitik. Jeg er ikke i stand til at forstå, hvad hr. Ivar Nørgaards markedspolitiske mål er; men jeg må endnu forstå det således, at han ikke direkte har taget afstand fra denne markedspolitik, med andre ord at prioriteringen i vore bestræbelser må rettes mod medlemskab af fællesmarkedet med bibeholdelsen af det størst mulige nordiske samarbejde. Jeg tror ikke, der kan være nogen tvivl om efter denne debat, at der ikke er noget ønske her i salen, undtagen måske fra hr. Aksel Larsen og enkelte andre, om at foretage nogen som helst ændring i den politik; som vi har været enige om her i tinget igennem en efterhånden meget lang årrække.

Niels Helveg Petersen: Da vi hørte hr. Ivar Nørgaard i anden omgang, skulle man næsten tro, at der her i salen var dyb uenighed om det, der her foreligger til forhandling; det er der da heldigvis ikke. Der har været total tilslutning til den redegørelse, der er afgivet, og det resultat, der er nået, og det resultat synes jeg ikke man skal sprede for megen forvirring om.

Hr. Ivar Nørgaard havde travlt med at finde på et navn til hr. Haunstrup Clemensen. Hvis jeg skulle finde på ét til hr. Ivar Nørgaard efter det, der er sket i dag, skulle det vel være, at hr. Ivar Nørgaard har været og er folketingets lille malurt i et ellers festligt lag.

Det, som måske mest trænger til at blive diskuteret, er det spørgsmål, om man nu også kan gå ud fra, at Danmark og ansøgerlandene har reelle hensigter i forhold til fællesmarkedet, når de indgår i et nordisk økonomisk samarbejde. Jeg mener, den måde at formulere problemet på er misvisende. Vi bliver ikke medlemmer af fællesmarkedet på grund af vore hensigter; det er 6 års forgæves ansøgning tilstrækkeligt bevis for. Danmark og andre ansøgerlande bliver medlemmer af fællesmarkedet, hvis fællesmarkedslønde anser det for at være i deres interesse. Jeg tror ikke, det nytter at omgærde dette spørgsmål med større eller

mindre sentimentalitet; det er ikke vore hensigter i denne henseende, der er afgørende — ellers havde vi ikke haft den markedsudvikling, vi har haft.

Det har i disse nordiske forhandlinger været nødvendigt, men også svært at finde en afbalancering af landenes interesser.

Formanden: Jeg synes, der er en voldsom støj i sidelokalet. Jeg vil gerne have mere ro.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil godt for mit eget vedkommende slutte denne debat med at sige, at for det radikale venstre har dette spørgsmål ikke været og er ikke blot et spørgsmål om at fordele nogle forholdsvis begrænsede økonomiske fordele og ulemper så ligeligt som muligt, men i allerhøjeste grad et spørgsmål om, at de nordiske lande ved egne kræfter og egne beslutninger kan gøre sig selv en smule mere selvstændige over for en markedspolitisk europæisk udvikling, som vi kender meget lidt til.

Aksel Larsen: Jeg takker statsministeren for den utvetydige udtalelse om, at regeringen er sindet, forudsat at de øvrige nordiske regeringer arbejder i samme retning, at tage initiativ til, at folketinget får lejlighed til at tage stilling til godkendelse af traktaten, og hvad dertil hører, endnu i dette forår. Jeg takker ham for hans udtalelse om, at han anså det for uhyre værdifuldt, ja, for en nødvendighed, at vi fik Nordek i orden, før forhandlingerne med fællesmarkedet om en udvidelse af dette eller om en eller anden form for et bredere økonomisk samarbejde i Europa kom i gang.

Markedsministeren mener, at jeg har udtrykt tvivl om, hvorvidt det bliver til noget med fællesmarkedets udvidelse. Hvis jeg har gjort det, har jeg talt noget utydeligt, og det havde jeg selv et indtryk af. Jeg ville have sagt — og måske har jeg sagt det — at jeg gerne tror, at fællesmarkedet bliver udvidet, for så vidt som fællesmarkedet har brug for en udvidelse, for en eller anden ekspansion. Det er egentlig fællesmarkedet, der trænger mere til dette, end det er det øvrige Europa, der trænger til at komme ind i fællesmarkedet. Men deraf slutter jeg ikke, at den eneste og den mest sandsynlige mulighed for udvidelse af fællesmarkedet